Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (femte avdelningen)

den 20 september 2019*

”Dumpning – Genomförandeförordning (EU) 2017/1146 – Import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Kina, tillverkade av Jinan Meide Castings Co., Ltd – Slutgiltig antidumpningstull – Återupptagande av förfarandet efter det att genomförandeförordning (EU) nr 430/2013 delvis ogiltigförklarats – Artikel 2.7 a, 2.10 och 2.11 i förordning (EG) nr 1225/2009 (nu artikel 2.7 a, 2.10 och 2.11 i förordning (EU) 2016/1036) – Normalvärde – Rättvis jämförelse – Produkttyper utan motsvarighet – Artiklarna 3.1–3 och 9.4 och 9.5 i förordning (EG) nr 1225/2009 (nu artiklarna 3.1–3, 9.4 och 9.5) i förordning 2016/1036) – Fastställande av skada”

I mål T-650/17,

Jinan Meide Casting Co. Ltd, Jinan (Kina), företrätt av advokaterna R. Antonini, E. Monard och B. Maniatis,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av J.-F. Brakeland, M. França och N. Kuplewatzky, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1146 av den 28 juni 2017 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina, tillverkade av Jinan Meide Castings Co., Ltd (EUT L 166, 2017, s. 23),

meddelar

TRIBUNALEN (femte avdelningen),

sammansatt av ordföranden D. Gratsias (referent), samt domarna I. Labucka och I. Ulloa Rubio,

justitiesekreterare: handläggaren S. Bukšek Tomac,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 7 mars 2019,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom [1]

I. Bakgrund till tvisten

1 Sökanden, Jinan Meide Casting Co. Ltd, är ett bolag etablerat i Kina som tillverkar gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn avsedda för den inre marknaden och för export.

A. Bakgrund till tvisten i mål T-424/13

2 Bakgrunden till tvisten i det mål som tribunalen avgjorde genom domen av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), som beskrevs i punkterna 1–51 i domen, kan sammanfattas enligt följande.

3 Den 16 februari 2012 offentliggjorde Europeiska kommissionen ett tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina, Thailand och Indonesien (EUT C 44, 2012, s. 33).

4 Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från den 1 januari till den 31 december 2011 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av tendenser som var av betydelse för bedömningen av skada omfattade perioden från och med 2008 till och med undersökningsperiodens slut.

5 Beträffande export från Kina valde kommissionen ut ett stickprov på tre exporterande tillverkare som stod för 88 procent av exportvolymen för de företag som samarbetade. Sökanden ingick i detta urval.

6 Kommissionen vägrade att bevilja de tre exporterande tillverkarna marknadsekonomisk status, som avses i artikel 2.7 b i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51) (nu artikel 2.7 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21). De beviljades däremot individuell behandling av deras dumpningsmarginal med tillämpning av artikel 9.5 andra stycket i förordning nr 1225/2009 (nu artikel 9.5 andra stycket i förordning 2016/1036).

7 Kommissionen ansåg att för att fastställa normalvärdet var det lämpligt att välja Indien som tredjeland med marknadsekonomi i den mening som avses i artikel 2.7 a i förordning nr 1225/2009 (nu artikel 2.7 a i förordning 2016/1036). En enda indisk tillverkare (nedan kallad tillverkaren i det jämförbara landet) gick med på att lämna de uppgifter som var nödvändiga för att fastställa normalvärdet.

8 Den 14 november 2012 antog kommissionen förordning (EU) nr 1071/2012 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Thailand (EUT L 318, 2012, s. 10, nedan kallad förordningen om preliminär tull).

9 Den 13 maj 2013 antog Europeiska unionens råd genomförandeförordning (EU) nr 430/2013 om införande av en slutlig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Thailand, samt om avslutande av förfarandet med avseende på Indonesien (EUT L 129, 2013, s. 1).

1 Nedan återges endast de punkter i denna dom som tribunalen anser bör publiceras.

10 I artikel 1.1 i genomförandeförordning nr 430/2013 föreskrevs följande:

”En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn, förutom kroppar av klämringskopplingar med metriska ISO-gängor DIN 13 och gängade runda kopplingsdosor av aducerat järn utan lock, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7307 19 10 (Taric-nummer 7307191010) med ursprung i Folkrepubliken Kina … och Thailand.”

11 I artikel 1.2 i förordning nr 430/2013 föreskrevs, beträffande sökandens export, att den slutgiltiga antidumpningstullsatsen som skulle tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den aktuella produkten hade fastställts till 40,8 procent.

B. Talan i mål T-424/13

12 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 7 augusti 2013 väckte sökanden talan (nedan kallad den ursprungliga talan) om ogiltigförklaring av genomförandeförordning nr 430/2013, i den del den avsåg sökanden (dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 52).

13 Till stöd för den ursprungliga talan hade sökanden åberopat fem grunder (dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 57).

14 Den första grunden avsåg att unionens institutioner hade åsidosatt sökandens rätt till försvar samt olika artiklar i förordning nr 1225/2009, genom att underlåta att till sökanden lämna upplysningar om vad institutionerna ansåg vara av betydelse vid fastställandet av normalvärdet. Inom ramen för den första grunden åberopade sökanden tre invändningar. Genom den första invändningen klandrade sökanden unionsinstitutionerna för att inte ha gett sökanden tillgång till beräkningarna av normalvärdet efter det att sökanden hade erhållit tillstånd av tillverkaren i det jämförbara landet att få tillgång till de uppgifter som låg till grund för dessa beräkningar (dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 57).

15 Såvitt avsåg den andra grunden gjorde sökanden i första hand gällande en uppenbart oriktig bedömning och en felaktig rättstillämpning, med anledning av att institutionerna hade avslagit sökandens ansökningar om justering av normalvärdet för råvaror och produktivitet, och i andra hand bristande motivering (dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 57). Den tredje grunden gällde en uppenbart oriktig bedömning och felaktig rättstillämpning samt åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen, med anledning av att institutionerna hade använt en oskälig metod för att fastställa normalvärdet för produkter utan motsvarighet (dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 57). Som fjärde grund gjorde sökanden gällande att kommissionen hade åsidosatt väsentliga formföreskrifter genom att meddela slutsatserna avseende sökandens marknadsekonomiska status sent (dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 57). Den femte grunden avsåg sakfel och en uppenbart oriktig bedömning och åsidosättande av förordning nr 1225/2009, med anledning av att oriktiga uppgifter, avseende den importvolym med kinesiskt ursprung som var föremål för dumpning, lades till grund för fastställandet av den skada som unionens industri hade lidit (dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 57).

16 I domen av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), ogillade tribunalen talan såvitt avsåg den fjärde grunden (punkterna 59–89 i domen), samt den andra och den tredje invändning som hade framförts i den första grunden (punkterna 108–127 i domen).

17 Tribunalen biföll däremot talan såvitt avsåg den första invändningen i den första grunden (dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkterna 128–221). Tribunalen fann att genomförandeförordning nr 430/2013 skulle ogiltigförklaras utan att det var nödvändigt att pröva den andra, den tredje och den femte grunden i den ursprungliga talan (dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 221).

18 I punkt 1 i domslutet i domen av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet (T-424/13, EU:T:2016:378), beslutade tribunalen följande:

”Rådets genomförandeförordning (EU) nr 430/2013, av den 13 maj 2013 om införande av en slutlig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Thailand, samt om avslutande av förfarandet med avseende på Indonesien, ogiltigförklaras, i den del den är tillämplig på Jinan Meide Casting Co. Ltd.”

C. Bakgrund till tvisten efter domen av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet (T-424/13)

19 Den 28 oktober 2016 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande rörande [domen av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet (T-424/13, EU:T:2016:378)] i förhållande till rådets genomförandeförordning nr 430/2013 (EUT C 398, 2016, s. 57, nedan kallat tillkännagivandet av den 28 oktober 2016).

20 I tredje skälet i tillkännagivandet av den 28 oktober 2016 angav kommissionen att i enlighet med artikel 266 FEUF borde den berörda exporterande tillverkarens begäran om utlämnande av beräkningarna av normalvärdet med användande av konfidentiella uppgifter från tillverkaren i det jämförbara landet omprövas i ljuset av de särskilda omständigheterna för denna exporterande tillverkare.

21 I det fjärde skälet i tillkännagivandet av den 28 oktober 2016 påpekade kommissionen att ogiltigförklaringen av genomförandeförordning nr 430/2013 avsåg ett steg i det administrativa förfarandet, nämligen utlämnandet av information till den exporterande tillverkaren. Kommissionen ansåg således att när den följde domen av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet (T-424/13, EU:T:2016:378) hade den möjlighet att åtgärda de delar av förfarandet som ledde till ogiltigförklaringen, medan de delar som inte berördes av domen lämnades oförändrade och att de konstateranden i genomförandeförordning nr 430/2013 som inte hade bestridits inom de angivna tidsfristerna, eller som hade bestridits men där invändningarna inte godtogs i tribunalens dom eller som tribunalen inte hade prövat, och som därför inte hade lett till att genomförandeförordning nr 430/2013 ogiltigförklarades, var därför fortfarande giltiga.

22 I femte och sjätte skälet i tillkännagivandet av den 28 oktober 2016 angav kommissionen att den mot bakgrund av ovanstående skulle återuppta den antidumpningsundersökning rörande import av aducerade rördelar med ursprung i Kina som hade lett till antagandet av genomförandeförordning nr 430/2013 såvitt avsåg den berörda exporterande tillverkaren och återuppta utredningen vid den tidpunkt då den fastställda oegentligheten hade uppstått genom att offentliggöra detta meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning*, och att återupptagandet endast avsåg genomförandet av tribunalens dom när det gällde sökanden.

23 Kommissionen översände till sökanden flera på varandra följande versioner av beräkningarna av dumpningsmarginalen samt olika handlingar om beräkningarna och de uppgifter som hade lämnats av tillverkaren i det jämförbara landet (skrivelserna av den 23 december 2016, den 31 januari, den 14 februari och den 12 april 2017 och e-postmeddelanden av den 21 april och den 29 maj 2017).

24 Sökanden yttrade sig genom skrivelser av den 19 januari och den 2 maj 2017.

25 Den 8 mars 2017 höll kommissionen en utfrågning med sökanden och två importörer av den berörda produkten och den 15 mars 2017 och den 25 april 2017, hölls två andra utfrågningar med sökanden.

26 Den 28 juni 2017 antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2017/1146 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina, tillverkade av Jinan Meide Castings Co., Ltd (EUT L 166, 2017, s. 23, nedan kallad den angripna förordningen).

27 I skälen 4–6 i den angripna förordningen motiverade kommissionen verkställigheten av domen av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet (T-424/13, EU:T:2016:378) i liknande ordalag som i fjärde till sjätte skälet i tillkännagivandet av den 28 oktober 2016 (se ovan punkterna 20–22).

28 I artikel 1.1 i den angripna förordningen föreskrivs följande:

”En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn, utom kroppar av klämringskopplingar med metriska ISO-gängor DIN 13 och gängade runda kopplingsdosor av aducerat järn utan lock, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7307 19 10 (Taric-nummer 7307191010), med ursprung i Folkrepubliken Kina och tillverkade av Jinan Meide (Taric-tilläggsnummer B336).”

29 I artikel 1.2 i den angripna förordningen stadgas följande:

”Den slutgiltiga antidumpningstullsats som ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, är 39,2 %.”

II. Förfarandet och parterna yrkanden

30 Sökanden väckte förevarande talan genom en ansökan som inkom till tribunalens kansli den 25 september 2017.

31 Kommissionen inkom med sitt svaromål den 22 december 2017.

32 Repliken och dupliken inkom den 20 februari respektive den 3 april 2018.

33 Genom skrivelse av den 4 april 2018 underrättades parterna om att det skriftliga förfarandet hade avslutats och att parterna hade möjlighet att på de villkor som föreskrivs i artikel 106 i tribunalens rättegångsregler begära att en förhandling skulle hållas. Genom skrivelse av den 6 april 2018 begärde sökanden att en förhandling skulle hållas.

34 Den 1 februari 2019 ställde tribunalen genom en åtgärd för processledning ett antal frågor till parterna som skulle besvaras skriftligen och anmodade dem att inkomma med vissa handlingar. Parterna svarade tribunalen genom inlagor av den 22 februari 2019.

35 Den 1 mars 2019 anmodade tribunalen, genom en ny åtgärd för processledning, kommissionen att inkomma med en kompletterande handling. Kommissionen besvarade denna anmodan genom inlaga av den 5 mars 2019.

36 Förhandlingen ägde rum den 7 mars 2019. Vid förhandlingen bekräftade sökanden att den, såsom den hade angett i ett skriftligt svar på en fråga från tribunalen, avstod från att åberopa den femte grunden för talan.

37 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara den angripna förordningen, och

– förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

38 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

– ogilla talan, och

– förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

III. Rättslig bedömning

39 Såsom angetts ovan i punkt 36 har sökanden avstått från att åberopa den femte grunden i ansökan. Talan grundar sig således enbart på fyra grunder. Som första grund har det gjorts gällande att kommissionen åsidosatte artikel 2.7 a i förordning nr 1225/2009, med anledning av de fel som kommissionen gjorde vid fastställandet av normalvärdet. Såvitt avser den andra grunden har sökanden åberopat åsidosättande av artikel 2.10 i förordningen (nu artikel 2.10 i förordning 2016/1036) och artikel 2.4 i avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (GATT) (EGT L 336, 1994, s. 103; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 105) (nedan kallat antidumpningsavtalet), som finns i bilaga 1 A till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) (EGT L 336, 1994, s. 3; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 5), med anledning av att kommissionen felaktigt underkände vissa av sökandens ansökningar om justering. Den tredje grunden avser ett åsidosättande av artikel 2.7 a, 2.10, 2.10 a och 2.11 i förordningen (nu artikel 2.7 a, 2.10, 2.10 a och 2.11 i förordning 2016/1036), med anledning av de fel kommissionen gjorde vid fastställandet av normalvärdet för produkttyper utan motsvarighet. Genom den fjärde grunden har sökanden åberopat dels åsidosättande av artikel 3.1–3 i den aktuella förordningen (nu artikel 3.1–3 i förordning nr 2016/1036), med anledning av att kommissionen använde oriktiga importuppgifter, dels åsidosättande av artikel 3 och artikel 9.4 och 9.5 i samma förordning (nu artikel 9.4 i förordning nr 2016/1036) samt bristande motivering, med anledning av att kommissionen inte i den angripa förordningen uttryckligen antagit några slutsatser om skadan och om orsakssambandet.

40 Tribunalen anger inledningsvis att kommissionen i skäl 19 i den angripna förordningen angav att tillämplig lagstiftning för den nya antidumpningsundersökningen var förordning nr 1225/2009, som var den materiella rätten vid tidpunkten för antagandet av den förordning som hade ogiltigförklarats av tribunalen. Kommissionen tillade att förordning 2016/1036, som upphävde och ersatte förordning nr 1225/2009 med verkan från och med den 19 juli 2016, var en kodifiering av förordning nr 1225/2009 och dess senare ändringar. I ansökan godkände sökanden dessa överväganden, under förutsättning att uttrycket ”grundförordningen”, som används i den angripna förordningen tolkas som en hänvisning till förordning nr 1225/2009.

41 Det följer av fast rättspraxis att även om den rättsliga grunden för en rättsakt och tillämpliga förfaranderegler ska vara ikraft när rättsakten antas, innebär iakttagandet av principen om lagstiftningens tillämplighet i tiden, av rättssäkerhetsprincipen och av principen om skydd för berättigade förväntningar att det är de materiella bestämmelser som är i kraft vid tidpunkten för de relevanta omständigheterna som ska tillämpas, även om dessa bestämmelser inte längre är i kraft när en rättsakt antas av unionsinstitutionen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 juni 2016, kommissionen/McBride m.fl., C-361/14 P, EU:C:2016:434, punkt 40 och där angiven rättspraxis).

42 Härav följer i detta fall att även om den angripna förordningen borde ha antagits på grundval av förordning nr 2016/1036 och i enlighet med de förfaranderegler som fastställs i förordningen, ska lagenligheten av denna förordning bedömas med utgångspunkt i de materiella bestämmelser som var tillämpliga på de omständigheter som antidumpningsundersökningen omfattade, nämligen de

bestämmelser som är fastställda i förordning nr 1225/2009. Eftersom grunderna i ansökan endast avser tillämpningen av dessa materiella rättsregler, anser tribunalen således att det är lämpligt att det vid prövningen av grunderna i punkterna 44–412 nedan endast hänvisa till förordning nr 1225/2009 (nedan kallad grundförordningen).

43 Tribunalen finner det lämpligt att först pröva den tredje grunden.

A. Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 2.7 a, 2.10, 2.10 a och 2.11 i grundförordningen med anledning av de fel kommissionen gjorde vid fastställandet av normalvärdet för produkttyper utan motsvarighet

44 Den tredje grunden består av två delar. Den första delgrunden avser att den metod som kommissionen använde för att fastställa normalvärdet för produkttyper utan motsvarighet (nedan kallad den omtvistade metoden) är oskälig, och den andra delgrunden avser att metoden inte till fullo återspeglade den dumpning som förekommer, i strid med artikel 2.11 i grundförordningen.

1. Inledande anmärkningar

45 Enligt artikel 2.7 a i grundförordningen finns det två möjliga metoder för att fastställa normalvärdet när exportlandet är ett land utan marknadsekonomi.

46 Såsom domstolen har påpekat framgår det av ordalydelsen och systematiken i artikel 2.7 a i grundförordningen att huvudmetoden för att fastställa normalvärdet i ett sådant fall utgörs av ”priset eller det konstruerade värdet i ett [tredjeland] med marknadsekonomi” eller ”priset från ett sådant tredjeland till andra länder, inbegripet [unionen]”. Om detta inte är möjligt föreskrivs en subsidiär metod för att fastställa normalvärdet ”på någon annan skälig grund, exempelvis det pris som faktiskt betalas eller skall betalas i [unionen] för den likadana produkten, vid behov vederbörligen justerat för att inbegripa en skälig vinstmarginal inbegripet priset eller det konstruerade värdet” (dom av den 22 mars 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 24).

47 Enligt domstolen är syftet med att ge företräde åt den huvudmetod som föreskrivs i denna bestämmelse att på ett skäligt sätt kunna fastställa normalvärdet i exportlandet genom att välja ett tredjeland i vilket priset för en likadan produkt bildas under omständigheter som i största möjliga utsträckning liknar dem i exportlandet, såvitt det är fråga om ett land med marknadsekonomi. Härav följer att kravet på att tillämpa denna huvudmetod endast kan frångås när det inte är möjligt att tillämpa den (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 mars 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkterna 25 och 26).

48 Det framgår vidare av såväl lydelsen som systematiken i artikel 2.10 i grundförordningen att en justering av exportpriset eller normalvärdet endast kan göras för att ta hänsyn till olikheter beträffande faktorer som påverkar priserna och således deras jämförbarhet. Detta innebär med andra ord att en justering syftar till att återställa symmetrin mellan en varas normalvärde och exportpris. Om justeringen inte har gjorts på ett korrekt sätt, medför det således *e contrario* att denna har skapat asymmetri mellan dessa två värden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 december 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/rådet, T-423/09, EU:T:2011:764, punkt 42 och där angiven rättspraxis).

49 I synnerhet föreskrivs det i artikel 2.10 a i grundförordningen att justering ska göras för olikheter i den berörda produktens fysiska egenskaper och att justeringens belopp ska motsvara en skälig uppskattning av olikhetens marknadsvärde. I denna bestämmelse anges däremot inte hur en sådan skälig uppskattning ska göras. Det ska vidare anges att det inte enligt bestämmelsen krävs för att återställa

symmetrin mellan normalvärdet för den likadana produkten och exportpriset på den berörda produkten, att det uppskattade justeringsbeloppet exakt återspeglar ett sådant värde på marknaden, utan endast att det utgör en skälig uppskattning.

50 Som följer av rättspraxis förfogar kommissionen, inom de gränser som fastställs dels i artikel 2.7 a i grundförordningen, dels i artikel 2.10 i förordningen, över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning, både vad gäller bedömningen av en produkts normalvärde och bedömningen av de omständigheter som talar för att jämförelsen av normalvärdet och exportpriset är rättvisa, eftersom de vagt definierade begreppen om skäligt och rättvist fastställande som kommissionen ska tillämpa inom ramen för dessa bestämmelser bör konkretiseras av kommissionen i det enskilda fallet med hänsyn tagen till det relevanta ekonomiska sammanhanget (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 maj 1987, NTN Toyo Bearing m.fl./rådet, 240/84, EU:C:1987:202, punkt 19, och dom av den 16 december 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/rådet, T-423/09, EU:T:2011:764, punkterna 40 och 41 och där angiven rättspraxis).

51 För att göra dessa bedömningar ska dock kommissionen se till att den grundar sig på värden och parametrar som det går att försäkra sig om är det normala resultatet av marknadskrafterna, och i synnerhet faktisk konkurrens (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 10 september 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punkterna 66–68).

52 De metoder som används ska dessutom vara förenliga med det slutgiltiga målet vid beräkningen av dumpningsmarginalen, vilket enligt artikel 2.11 i grundförordningen är att till fullo återspegla den dumpning som förekommer (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 april 2017, Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener/rådet, C-376/15 P och C-377/15 P, EU:C:2017:269, punkt 54).

53 I allmänhet ankommer det på unionsdomstolen att kontrollera huruvida kommissionen, vid valet av metoder för att fastställa normalvärdet och säkerställa en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset, inte har underlåtit att ta hänsyn till väsentliga faktorer när den har bedömt lämpligheten av dessa val och om samtliga uppgifter som ingår i akten har undersökts med nödvändig omsorg (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 22 mars 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 22).

2. Den första delgrunden: Kommissionen har använt en oskälig metod för att fastställa normalvärdet för produkttyperna utan motsvarighet

54 Sökanden har hävdat att den omtvistade metoden grundar sig på det felaktiga antagandet att marknadsvärdet på de fysiska olikheterna återspeglas i exportpriserna, medan samma exportpriser, enligt kommissionens egna slutsatser, åtminstone delvis återspeglar dumpningen. Sökanden har vidare hävdat att denna metod grundar sig på det felaktiga antagandet att exportpriserna på produkttyper utan motsvarighet återspeglar en dumpningsnivå som motsvarade den nivå som konstaterats för de produkttyper för vilka det fanns en direkt jämförbar produkttyp (nedan kallade direkt jämförbara produkttyper). Ett sådant antagande är emellertid oskäligt och omöjligt att kontrollera. Kommissionen åsidosatte således artikel 2.7 a, 2.10 och 2.10 a i grundförordningen. Vid förhandlingen underströk sökanden dessutom att det fanns ett stort antal alternativa metoder som kommissionen hade kunnat använda sig av inom ramen för de tillämpliga bestämmelserna.

55 Kommissionen har genmält att det genomsnittliga normalvärdet korrigerades av marknadsvärdet på de fysiska olikheterna i enlighet med artikel 2.10 a i grundförordningen. Kommissionen har gjort gällande att med hänsyn till den definition av marknadsvärde som har fastställts av International Valuation Standard Council (Internationella rådet för värderingsstandarder, IVSC), ska marknadsvärdet återspeglas i exportpriserna. Enligt kommissionen ska det nämligen antas att den första oberoende kunden betalar marknadsvärdet och att exportpriset är det pris som betalas på unionsmarknaden.

Kommissionen har vidare gjort gällande att kommissionens metod gjorde det möjligt att minska påverkan från produkttyper med en hög dumpningsmarginal och att den totala dumpningsmarginalen följaktligen sänktes till förmån för sökanden. I samband med de skriftliga svaren på tribunalens frågor och vid förhandlingen insisterade kommissionen på att den omtvistade metoden hade tillämpats på sökandens begäran och med hänsyn till att det var omöjligt att göra en individuell bedömning per produkttyp av olikheterna i de fysiska egenskaperna. Kommissionen har hävdat det ska prövas om metoden är lagenlig mot bakgrund av artikel 2.10 i grundförordningen och inte mot bakgrund av artikel 2.7 a och 2.11 i samma förordning, vilka avser de olika etapperna vid fastställandet av dumpningsmarginalen.

56 Innan tribunalen prövar sökandens argument är det nödvändigt att återkomma till innehållet i den omtvistade metoden och till den andel av sökandens exportvolym som berörs av denna metod.

57 Såsom framgår av skäl 68 i förordningen om preliminär tull beräknade kommissionen inledningsvis sökandens dumpningsmarginal på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje likadan direkt jämförbar produkttyp som hade fastställts för det jämförbara landet och det vägda genomsnittliga exportpriset för den motsvarande berörda produkttypen. Kommissionen hade således inte i beräkningen tagit med transaktioner som omfattade produkttyper utan motsvarighet. Därefter godtog kommissionen sökandens begäran att beakta dessa transaktioner i beräkningen av dumpningsmarginalen, som enligt uppgifter som inte har bestridits i ansökan, motsvarade 44 procent av den totala exportvolymen till unionen. I skäl 18 i genomförandeförordning nr 430/2013 preciserades således att för dessa inte direkt jämförbara produkttyper fastställdes normalvärdet utifrån det aritmetiska genomsnittliga normalvärdet för direkt jämförbara produkttyper, justerat efter marknadsvärdet för olikheterna i de fysiska egenskaperna i enlighet med artikel 2.10 a i grundförordningen.

58 Enligt uppgifterna i punkt 2.2.3 i bilagan till kommissionens informationshandling av den 23 december 2016, med rubriken ”Beräkning av dumpningsmarginalen för Jinan Meide Casting CO., Ltd ’JMCC” (nedan kallad handlingen av den 23 december 2016), tillämpade kommissionen den omtvistade metoden på följande sätt.

59 Kommissionen fastställde att det linjära genomsnittet av exportpriset för alla direkt jämförbara produkttyper uppgick till 16 kinesiska yuan (CNY)/kg (cirka 2,12 euro/kg). Det linjära genomsnittet av normalvärdet för motsvarande likadana produkttyper fastställdes till 20,91 CNY/kg (cirka 2,77 euro/kg). För att fastställa en justering på grund av olikheterna i de fysiska egenskaperna mellan direkt jämförbara produkttyper och produkttyper utan motsvarighet beräknade kommissionen förhållandet mellan det genomsnittliga exportpriset för varje produkttyp utan motsvarighet och det genomsnittliga linjära exportpriset på direkt jämförbara produkttyper. Kommissionen tillämpade därefter nämnda förhållande, i form av en procentsats, på det genomsnittliga linjära normalvärdet och erhöll således normalvärdet för varje produkttyp utan motsvarighet, justerat för de fysiska olikheterna.

60 Till exempel uppgick det genomsnittliga exportpriset per enhet på produkttyper utan motsvarighet med kontrollnummer 0002FF00BN, till 11,83 CNY/kg (cirka 1,57 euro/kg), vilket motsvarar 73,92 procent av det genomsnittliga lineära exportpriset på direkt jämförbara produkttyper. Kommissionen tillämpade detta förhållande på 73,92 procent av det genomsnittliga lineära normalvärdet på dessa produkttyper och erhöll således för den aktuella produkttypen utan motsvarighet, ett normalvärde – justerat för de fysiska olikheterna – på 15,46 CNY/kg (cirka 2,05 euro/kg).

61 Sökanden har bestridit giltigheten av denna metod under det administrativa förfarande som föregick antagandet av genomförandeförordning nr 430/2013 och vid tribunalen i den tredje grunden för sin ursprungliga talan (dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkterna 57 och 123). Såsom det har erinrats om ovan i punkt 17 biföll tribunalen dock talan såvitt avsåg den första grundens första invändning som avsåg att kommissionen hade vägrat att lämna ut

beräkningarna av normalvärdet, utan att pröva den andra, den tredje och den femte grunden i talan. Trots att sökanden upprepade sina synpunkter i samband med att förfarandet återupptogs omprövade inte kommissionen frågan. Kommissionen gjorde således en ny beräkning av sökandens dumpningsmarginal, återigen med tillämpning av den omtvistade metoden.

62 Det ska dock anges, såsom följer av punkt 2.2.3 i handlingen av den 23 december 2016 och såsom parterna har bekräftat i ett skriftligt svar på en fråga från tribunalen, att vid beräkningen av normalvärdet och dumpningsmarginalen, fastställde dock kommissionen utöver de direkt jämförbara produkttyperna och produkttyperna utan motsvarighet en tredje kategori av produkter, nämligen ”nästan motsvarande” produkttyper.

63 När det gäller kategorin ”nästan motsvarande” produkttyper framgår det av uppgifterna i punkt 2.2.3 i handlingen av den 23 december 2016 att den omfattar produkttyper som sökanden säljer och som skiljer sig från dem som är direkt jämförbara enbart på grund av att deras ytskikt inte är galvaniserat. Normalvärdet på de produkttyper som tillhör denna kategori har justerats på grundval av normalvärdet på den likadana galvaniserade motsvarande produkttypen. När det gällde en produkttyp med svart ytskikt (B) fastställdes normalvärdet till 80 procent av normalvärdet för en likadan galvaniserad motsvarande produkttyp. För de andra ytskikten (A, E och M) har samma normalvärde för den likadana galvaniserande produkttypen i sin helhet använts.

64 Enligt uppgifter från parterna i deras skriftliga svar på tribunalens frågor har de 1 528 exporterade produkttyperna fördelats mellan de tre kategorier som angavs ovan i punkt 62 på följande sätt.

65 Först betraktades 202 produkttyper, som utgjorde 55 procent av sökandens totala exportvolym, som direkt jämförbara produkttyper. För dessa produkttyper fastställdes dumpningsmarginalen således genom att beräkna normalvärdet i enlighet med vad som angavs i skälen 17 och 19 i genomförandeförordning nr 430/2013, utifrån den inhemska försäljningen för tillverkaren i det jämförbara landet vid normal handel eller på grundval av det konstruerade värdet. Därefter betraktades 343 produkttyper, som utgjorde 17 procent av den totala volymen, som ”nästan motsvarande” produkttyper för vilka dumpningsmarginalen fastställdes med justering för normalvärdet på grundval av den metod som beskrevs ovan i punkt 63. Slutligen ansågs övriga produkttyper, det vill säga 983 produkttyper som utgjorde 28 procent av den totala volymen, omfattas av kategorin produkttyper utan motsvarighet, för vilka normalvärdet beräknades och justerades i enlighet med den omtvistade metoden.

66 Av det ovan anförda följer således att den omtvistade metoden tillämpades i syfte att fastställa dumpningsmarginalen för en del av sökandens export som utgjorde mellan en fjärdedel och en tredjedel av deras totala volym, det vill säga en icke försumbar del av volymen. Användningen av denna metod kan således ha haft en betydande inverkan på beräkningen av den dumpningsmarginal som fastställts för hela exporten.

67 Inledningsvis ska tribunalen pröva sökandens argument att den omtvistade metoden bygger på ett antagande, nämligen att sökandens exportpriser återspeglar de fysiska olikheternas marknadsvärde, som strider mot kommissionens slutsats att exportpriserna, åtminstone delvis, är föremål för dumpning.

68 Mot bakgrund av vad som anges ovan i punkterna 57–59 kan den omtvistade metoden beskrivas som en kombination av två etapper, nämligen dels fastställandet av normalvärdet i enlighet med den huvudmetod som föreskrivs i artikel 2.7 a i grundförordningen (se ovan punkterna 46 och 47), dels tillämpning av en justering för de fysiska olikheterna, i enlighet med de villkor som anges i artikel 2.10 a i samma förordning. Såsom följer av dessa uppgifter ansåg kommissionen sammanfattningsvis att skillnaderna mellan sökandens exportpriser på produkttyper utan motsvarighet och samma priser vad gäller direkt jämförbara produkttyper utgjorde en skälig uppskattning av värdet för de fysiska olikheterna mellan dessa produkttyper i syfte att göra en justering av normalvärdet.

69 Sökanden har inte ifrågasatt lagenligheten av den första etappen av metoden i sig, det vill säga hänvisningen till det genomsnittliga enhetspriset för den likadana produkten på den indiska marknaden för att fastställa normalvärdet, utan endast lagenligheten av den andra etappen, det vill säga användningen av förhållandet mellan priset på varje produkttyp utan motsvarighet och det genomsnittliga enhetspriset vid export av direkt jämförbara produkttyper för att fastställa beloppet för justeringen av normalvärdet i syfte att göra en rättvis jämförelse i den mening som avses i artikel 2.10 i grundförordningen.

70 Sökandens argument grundas på ett korrekt antagande. Ett pris som kan påverkas av dumpning kan nämligen inte utgöra grund för en skälig uppskattning av marknadsvärdet av de fysiska egenskapernas olikheter i den mening som avses i artikel 2.10 a i grundförordningen, eftersom ett sådant pris inte är resultatet av marknadskrafterna.

71 Det är skälet till att det förefaller paradoxalt att kommissionen justerar normalvärdet för en viss likadan produkttyp med ett värde som kan påverkas av dumpning, samtidigt som kommissionen försöker fastställa normalvärdet på grundval av dess värde i ett tredjeland med marknadsekonomi, med syftet att fastställa ett pris som bildats under omständigheter som i största möjliga utsträckning liknar dem i exportlandet.

72 Det är nämligen per definition inte möjligt för kommissionen att presumera att ett sådant värde, som potentiellt påverkas av dumpning, har bildats under marknadsekonomiska villkor. I detta skede av förfarandet kan kommissionen således inte utesluta att värdet är resultatet av en artificiell undervärdering som leder till ett lägre belopp än det värde som skulle ha fastställts om det endast var resultatet av fria marknadskrafter.

73 Det ska vidare konstateras att om det i syfte att göra en rättvis jämförelse används en justering av normalvärdet som motsvarar ett belopp som fastställts på grundval av exportpriser vars undervärdering kommissionen just försöker fastställa på grund av dumpning, så har inte ett konsekvent tillvägagångssätt kommit till uttryck.

74 För att kunna fastställa dumpningsmarginalen på ett skäligt och objektivt sätt måste beräkningen av normalvärdet för en viss produkttyp i princip grundas på oberoende uppgifter om just de exportpriser vars undervärdering kommissionen försöker att bedöma genom att fastställa normalvärdet.

75 Normalvärdet utgör nämligen det referensvärde som exportpriser som kan ha påverkats av dumpning jämförs med. Denna jämförelse snedvrids om det i beräkningen av ett sådant referensvärde införs en komponent som utgörs av det exportpris som ska jämföras.

76 Kommissionen hade visserligen rätt att göra en justering av normalvärdet i förevarande fall, eftersom normalvärdet hade fastställts på grundval av det genomsnittliga enhetsvärdet på de produkttyper som var direkt jämförbara på den indiska marknaden. Såsom kommissionen anförde i svaret på en skriftlig fråga från tribunalen var det emellertid inte lämpligt att i detta fall göra en enhetlig tillämpning av förevarande genomsnittliga enhetsvärdet för att fastställa normalvärdet för samtliga produkttyper utan motsvarighet, eftersom kommissionen hade konstaterat att det genomsnittliga exportpriset på olika produkttyper utan motsvarighet varierade mycket, från mindre än 10 CNY/kg (cirka 1,32 euro/kg) till mer än 100 CNY/kg (cirka 13,2 euro/kg). Utan justering hade således inte en sådan enhetlig tillämpning av det genomsnittliga enhetsvärdet kunnat säkerställa jämförbarheten mellan normalvärdet och exportpriset för varje produkttyp utan motsvarighet.

77 Kommissionen har dock inte visat att symmetrin mellan exportpriserna för produkttyperna utan motsvarighet och normalvärdet kunde återställas i enlighet med syftet med artikel 2.10 i grundförordningen om kommissionen använde en komponent som bestod av dessa priser för att korrigera normalvärdet, med vilka dessa priser jämförs. I synnerhet saknades det uppgift om att förhållandet mellan exportpriset på varje produkttyp utan motsvarighet och det genomsnittliga

enhetspriset vid export på direkt jämförbara produkttyper korrekt återspeglade värdet av olikheterna i de fysiska egenskaperna mellan den sistnämnda kategorin av produkttyper och den aktuella produkttypen utan motsvarighet.

78 Det är riktigt att det inte kan uteslutas att skillnaden mellan exportpriserna på vissa specifika produkttyper utan motsvarighet och exportpriserna på direkt jämförbara produkttyper i vissa fall motsvarar marknadsvärdet för de fysiska egenskaper som de aktuella produkttyperna utan motsvarighet har. Vidare krävs det inte enligt artikel 2.10 a i grundförordningen att justeringen helt och hållet återspeglar detta värde, utan endast att det utgör en skälig uppskattning.

79 Den omtvistade metoden bygger i förevarande fall på antagandet att prisskillnaden motsvarar marknadsvärdet på de fysiska olikheterna hos samtliga produkttyper utan motsvarighet.

80 Såsom sökanden har påpekat, utan att kommissionen har bestridit det, innebär emellertid detta antagande nödvändigtvis att utgångspunkten är att export av samtliga produkttyper påverkas av dumpning på en nivå som motsvarar den som konstaterades för de direkt jämförbara produkttyperna.

81 Antagandet att prisskillnaden mellan de två aktuella kategorierna av produkttyper motsvarar marknadsvärdet för olikheterna i de fysiska egenskaperna innebär nämligen att det förutsätts att om det inte förelåg några olikheter i de fysiska egenskaperna skulle produkttyperna utan motsvarighet vid export säljas till samma pris som de direkt jämförbara produkttyperna.

82 Ett sådant antagande innebär således per definition att den dumpningsmarginal som kan påverka priserna för dessa två kategorier av produkttyper ligger på samma nivå. I det motsatta fallet kan nämligen prisskillnaderna mellan de två aktuella kategorierna av produkttyper, åtminstone delvis, vara en följd av skillnaderna i dumpningsmarginalen och de kan således inte med tillräcklig tillförlitlighet endast anses återspegla olikheterna i de fysiska egenskaperna.

83 I likhet med vad sökanden har hävdat inom ramen för det andra argumentet i denna delgrund, kan inte antagandet om likvärdiga dumpningsmarginaler för de två kategorierna av produkttyper anses vara vare sig skäligt eller möjligt att kontrollera.

84 Detta antagande är nämligen svårt att förena med beräkningen av dumpningsmarginalen per produkttyp, som tvärtom, förutsätter att dumpningsmarginalen kan variera beroende på aktuell produkttyp och att det är nödvändigt att göra denna beräkning för att korrekt återspegla den dumpning som förekommer i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 april 2017, Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener/rådet, C-376/15 P och C-377/15 P, EU:C:2017:269, punkt 54).

85 Tabellen över de detaljerade beräkningarna av sökandens dumpningsmarginal per produkttyp, som bifogats den handling som kommissionen delgav sökanden den 29 maj 2017 och som överlämnades till tribunalen som en åtgärd för processledning (nedan kallad tabellen av den 29 maj 2017), styrker dessutom inte detta antagande.

86 Tabellen visar nämligen att när det gäller direkt jämförbara produkttyper eller ”nästan motsvarande” produkttyper varierar dumpningsmarginalen särskilt mycket. Dumpningsmarginalen omfattar negativa värden som är mindre än 50 procent och positiva värden på nästan 500 procent. Kommissionen har emellertid inte ingett några uppgifter för att styrka antagandet att det förhåller sig annorlunda när det gäller produkttyper utan motsvarighet.

87 I likhet med sökanden ska det för övrigt konstateras att såsom framgår av beskrivningen av den omtvistade metoden i punkt 2.2.3 i handlingen av den 23 december 2016 (se ovan punkt 59) och såsom framgår av det förenklade exemplet av metoden i ansökan, borde tillämpningen av metoden i princip innebära en identisk procentsats på den genomsnittliga dumpningsmarginalen på direkt jämförbara produkttyper och på varje produkttyp utan motsvarighet.

88 Om man utgår från det teoretiska antagandet att dels det genomsnittliga normalvärdet och det genomsnittliga exportpriset på direkt jämförbara produkttyper är 13 respektive 10, dels att exportpriset på en viss produkttyp utan motsvarighet är 7, leder nämligen, som sökanden har anfört, tillämpningen av kommissionens metod till att förhållandet mellan detta pris på 7 och det genomsnittliga exportpriset på 10, det vill säga en procentsats på 70 procent, tillämpas på det genomsnittliga normalvärdet på 13 för att erhålla normalvärdet efter justering för den aktuella produkttypen utan motsvarighet, det vill säga 9,1. Såsom sökanden har påpekat leder beräkningen i den förenklade form som anges i ansökan och som kommissionen inte har bestridit, till att produkttypen utan motsvarighet får en dumpningsmarginal som är identisk med den genomsnittliga dumpningsmarginalen på de direkt jämförbara produkttyperna, nämligen 30 procent i det fiktiva exemplet som sökanden använde.

89 Kommissionens exempel i punkt 2.2.3 i handlingen av den 23 december 2016, vilket grundar sig på de siffror som faktiskt har använts för att fastställa det justerade normalvärdet på produkttyper utan motsvarighet, ger ett motsvarande resultat.

90 Såsom angetts ovan i punkt 59 fastställde nämligen kommissionen ett genomsnittligt enhetspris för den berörda produkten vid export på 16 CNY/kilo och ett genomsnittligt enhetspris för den likadana produkten på den indiska marknaden på 20,91 CNY/kilo. Om den genomsnittliga dumpningsmarginalen för direkt jämförbara produkttyper enbart beräknades på grundval av en jämförelse mellan dessa båda priser, skulle dumpningsmarginalen ha uppgått till 30,7 procent.

91 Som kommissionen har angett leder tillämpningen av den omtvistade metoden för att fastställa det justerade normalvärdet för produkttypen utan motsvarighet med produktkontrollnummer (NCP) 0002FF00BN, vars genomsnittliga enhetspris vid export uppgick till 11,83 CNY, till ett belopp av 15,46 CNY. Det kan emellertid konstateras att för den aktuella produkttypen utan motsvarighet leder beräkningen till en dumpningsmarginal på 30,7 procent, det vill säga samma dumpningsmarginal som den som avses ovan i punkt 90.

92 Såsom framgår av kommissionens skriftliga svar på en fråga från tribunalen är det riktigt att beräkningen av dumpningsmarginalen för varje produkttyp och för den berörda produkten i dess helhet är mer komplicerad än ovannämnda exempel och innefattar ytterligare operationer.

93 Som kommissionen har anfört ska nämligen skillnaden mellan försäljningspriset vid export och normalvärdet för varje produkttyp multipliceras med den exporterade kvantiteten för att erhålla det totala dumpningsbeloppet. Detta dumpningsbelopp ska således hänföras till det totala exportbeloppet för att erhålla dumpningsmarginalen för den aktuella produkttypen, uttryckt i procent av kostnadspriset, försäkring och transport (CIF) vid unionens gräns och före tull. Som framgår av tabellen av den 29 maj 2017 har samma operationer utförts vid fastställandet av dumpningsmarginalen för hela den berörda produkten efter tillägg av dumpningsbeloppet för varje produkttyp.

94 Såsom sökanden angav i ansökan är i praktiken, för en viss produkttyp, det exportpris som används vid en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och detta pris, det pris som ska betalas när produkten lämnar fabriken, medan det exportpris som dumpningsbeloppet är knutet till för att fastställa dumpningsmarginalen för denna produkttyp är ett CIF-pris, det vill säga ett pris som omfattar alla transportkostnader fram till unionens gräns.

95 Tabellen av den 29 maj 2017 visar att skillnaderna mellan sökandens och kommissionens förenklade exempel och kommissionens beräkningar av dumpningsmarginalen i praktiken inte har ändrat resultatet av den omtvistade metoden i någon väsentlig mån. Det framgår nämligen av denna tabell att de dumpningsmarginaler som beräknades för de 983 produkttyperna utan motsvarighet ligger i ett värdeintervall på mellan 24 och 28 procent. Dessa små dumpningsmarginaler kan emellertid inte jämföras med konstaterandet för dumpningsmarginalerna för de direkt jämförbara produkttyper och ”nästan motsvarande” produkttyper som – såsom angavs ovan i punkt 86 – låg mellan negativa värden på mindre -50 procent och positiva värden på nästan 500 procent.

96 Av det ovan anförda följer att kommissionen inte har visat att den genom den omtvistade metoden gjorde en skälig uppskattning av marknadsvärdet på olikheterna i de fysiska egenskaperna mellan produkttyperna utan motsvarighet och de direkt jämförbara produkttyperna. Kommissionen har således inte visat att tillämpningen av metoden ledde till en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriserna. Vidare har inte kommissionen visat att justeringen av normalvärdet för produkttyperna utan motsvarighet, säkerställde ett skäligt fastställande av normalvärdet, det vill säga ett fastställande som grundar sig på värden och parametrar som kan anses som det normala resultatet av marknadskrafterna. Tillämpningen av den felaktiga omtvistade metoden är således varken förenlig med artikel 2.7 a, 2.10 eller 2.10 a i grundförordningen.

97 Ett fel i det resonemang som förts av den som antagit den angripna rättsakten eller i den metod som använts räcker inte för att motivera en ogiltigförklaring av rättsakten om det, under de speciella omständigheter som föreligger i det aktuella fallet, inte hade kunnat ha ett avgörande inflytande på resultatet (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 9 juli 2008, Alitalia/kommissionen, T-301/01, EU:T:2008:262, punkt 307 och där angiven rättspraxis, och dom av den 15 december 2010, CEAHR/kommissionen, T-427/08, EU:T:2010:517, punkt 161 och där angiven rättspraxis).

98 Så är emellertid inte fallet här.

99 Med hänsyn till den icke obetydliga delen av sökandens exportvolym som berördes av den omtvistade metoden, kan det nämligen inte, såsom framgår ovan av punkt 66, uteslutas att metoden har haft en betydande inverkan på sökandens dumpningsmarginal som fastställdes i punkt 1 i artikeldelen i den angripna förordningen.

100 Frågan om uppskattningen av värdet på de fysiska olikheterna mellan produkttyperna utan motsvarighet och de direkt jämförbara produkttyperna är skälig och huruvida jämförelsen, som är ett resultat av den justering som grundades på uppskattningen, är rättvis, kan inte bedömas mot bakgrund av om det finns mer lämpliga alternativa metoder.

101 Såsom domstolen har konstaterat framgår det nämligen förvisso av en jämförelse av punkterna 10 och 11 i artikel 2 i grundförordningen att beräkningen av dumpningsmarginalen ska bygga på en rättvis jämförelse, men begreppet den ”mest rättvisa jämförelsen” förekommer ingenstans i dessa bestämmelser. Om en metod inte kan anses utgöra ett medel för att säkerställa en rättvis jämförelse, kan det under alla omständigheter inte göras gällande att användningen av en annan metod för att beräkna normalvärdet inte hade säkerställt en mer rättvis jämförelse (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 april 2017, Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener/rådet, C-376/15 P och C-377/15 P, EU:C:2017:269, punkt 71). Dessa överväganden gäller i tillämpliga delar begreppet skälig uppskattning i artikel 2.10 a i grundförordningen.

102 I förevarande fall uppmanade tribunalen, inom ramen för en fråga som skulle besvaras skriftligen, kommissionen att ange om den hade övervägt andra metoder än den omtvistade metoden vad gäller produkttyperna utan motsvarighet. Kommissionen angav att den valde förevarande metod efter att ha uteslutit tre möjligheter. Med beaktande av att det fanns ett stort antal produkttyper som sökanden exporterade (cirka 1 500), i synnerhet produkttyper utan motsvarighet (knappt 1 000), uteslöt

kommissionen för det första att individuellt fastställa normalvärdet för varje produkttyp utan motsvarighet. För det andra ansåg kommissionen av samma skäl att det var omöjligt att identifiera produkter med nära likheter. För det tredje ansåg kommissionen, såsom angavs ovan i punkt 76 att det inte heller var möjligt att tillämpa ett enhetligt normalvärde för samtliga produkttyper utan motsvarighet med anledning av den stora variationen i exportpriserna för dessa olika produkttyper.

103 I samband med detta skriftliga svar och vid förhandlingen ansåg kommissionen dessutom att det inte var lämpligt att grunda sig på priset på de produkttyper som tillverkaren i det jämförbara landet distribuerade på den indiska marknaden, men inte själv tillverkade. Kommissionen har nämligen hävdat att den inte hade någon information om priserna på dessa produkttyper, att det var möjligt att dessa produkttyper som importerades från Kina hade dumpats och att om de användes i förevarande fall skulle det i huvudsak innebära en jämförelse mellan den kinesiska exporten i unionen och den kinesiska exporten till Indien. Vid förhandlingen gjorde kommissionen dessutom gällande att artikel 2.7 a i grundförordningen hindrade kommissionen att för en del av de berörda produkttyperna tillämpa huvudmetoden för att fastställa normalvärdet enligt dessa bestämmelser och för den andra delen tillämpa den subsidiära metoden. Enligt kommissionen var det således inte möjligt att använda sig av unionstillverkarnas priser för produkttyperna utan motsvarighet. Kommissionen tillade att för det fall den hade kunnat använda sig av dessa priser hade det i vart fall varit nödvändigt att göra justeringar på grund av det stora antal produkttyper som sökanden säljer på export.

104 Det ska emellertid anges att även om kommissionen hade fog för att anse att alla dessa alternativa metoder antingen var olämpliga eller omöjliga att genomföra eller inte nödvändigtvis skulle ha förhindrat sådana justeringar som de som tillämpades enligt den omtvistade metoden, framgår det av punkt 96 ovan att kommissionen inte har visat att tillämpningen av den omtvistade metoden gjorde det möjligt att göra en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriserna eller att kommissionen säkerställde att normalvärdet fastställdes skäligt.

105 Kommissionen har i vart fall inte visat att det inte finns någon möjlig alternativ metod.

106 Såsom domstolen har preciserat kan unionsinstitutionerna i ett sådant fall som i förevarande mål, där tillverkaren i ett jämförbart land varken tillverkar eller säljer en viss typ av produkten, i praktiken antingen besluta att utesluta denna typ av produkt från definitionen av ”berörd produkt” eller konstruera normalvärdet för nämnda typ, för att kunna beakta exporttransaktionerna avseende denna typ av produkt vid beräkningen av dumpningsmarginalen (se, analogt, dom av den 5 april 2017, Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener/rådet, C-376/15 P et C-377/15 P, EU:C:2017:269, punkt 70).

107 Även om det i förevarande fall antas att det stora antalet produkttyper utan motsvarighet gjorde att det var svårt att tillämpa den ena eller den andra möjligheten, ska det vidare anges att kommissionen, som uppmanades av tribunalen att yttra sig över denna fråga vid förhandlingen, inte har visat att den inte kunde välja metod i enlighet med tillämpliga bestämmelser om kommissionen hade behandlat frågorna om beräkningen av normalvärdet för produkttyper utan motsvarighet och om eventuella nödvändiga justeringar i ett tidigare skede av antidumpningsundersökningen.

108 Såsom anges i punkt 57 ovan hade kommissionen från början, i förordningen om preliminär tull, uteslutit produkttyperna utan motsvarighet från beräkningen av normalvärdet. Det var förrän efter att ha tagit del av sökandens synpunkter i detta avseende som institutionerna beslutade att i genomförandeförordning nr 430/2013 beakta dessa produkttyper vid beräkningen.

109 Kommissionens förklaringar vid förhandlingen visar inte att kommissionen inte före antagandet av förordningen om preliminär tull hade kunnat överväga andra metoder för att beakta produkttyperna utan motsvarighet vid beräkningen av dumpningsmarginalen, eftersom kommissionen ännu inte på

detta stadium, mot bakgrund av jämförelsen mellan uppgifterna från tillverkaren i det jämförbara landet och sökandens uppgifter, kunde veta att tillverkaren i det jämförbara landet endast tillverkade ett begränsat antal av de produkttyper som sökanden säljer på export.

110 Kommissionen har i synnerhet inte anfört någon konkret uppgift som gör att det går att utesluta att kommissionen saknade möjlighet att, i syfte att göra en skälig uppskattning av de fysiska olikheternas marknadsvärde för att göra de nödvändiga justeringarna av normalvärdet för produkttyper utan motsvarighet, använda de uppgifter som kommissionen då förfogade över när det gäller unionstillverkarnas priser (se skäl 109 i förordningen om preliminär tull).

111 Såsom kommissionen har anfört utgjorde visserligen ordalydelsen i artikel 2.7 a i grundförordningen – mot bakgrund av den rättspraxis som det har erinrats om i punkterna 46 och 47 ovan – hinder för kommissionen att använda huvudmetoden enligt dessa bestämmelser för att fastställa normalvärdet för en del av de berörda produkttyperna, och, samtidigt använda den subsidiära metoden, som innefattar möjligheten att använda sig av unionspriserna, för den andra delen. På samma sätt hade kommissionen fog för att hävda att den endast kunde frångå huvudmetoden om den inte kunde tillämpas.

112 När normalvärdet har erhållits genom att tillämpa huvudmetoden enligt dessa bestämmelser utgör dock inte ordalydelsen i artikel 2.7 a i grundförordningen hinder för att justeringen av normalvärdet görs i enlighet med artikel 2.10 i grundförordning, genom att använda andra priser än de inhemska priserna i det jämförbara landet eller exportpriser från det landet, förutsatt att de är det normala resultatet av marknadskrafterna, bland annat konkurrenstrycket.

113 Det framgår emellertid av dessa bestämmelser att lagstiftaren inte har uteslutit att ”det pris som faktiskt betalas eller ska betalas i [unionen] för den likadana produkten, vid behov vederbörligen justerat för att inbegripa en skälig vinstmarginal” på vissa villkor kan användas som skälig grund för att fastställa normalvärdet. Det framstår således i än högre grad inte vara uteslutet att i syfte att göra en rättvis jämförelse kan en skälig uppskattning av marknadsvärdet på de fysiska egenskapernas olikheter utgöras – om det saknas andra tillgängliga uppgifter – av skillnaden mellan priset på den aktuella produkttypen utan motsvarighet och det genomsnittliga priset på den direkt jämförbara produkttypen hos en eller flera unionstillverkare.

114 Av det ovan anförda följer att den tredje grundens första del är välgrundad och kan leda till att den angripna förordningen ogiltigförklaras.

115 Kommissionens argument föranleder inte någon annan bedömning.

116 I motsats till vad kommissionen har hävdat följde nämligen inte kommissionen artikel 2.10 a i grundförordningen när den fastställde marknadsvärdet på de fysiska olikheterna mellan de produkttyper som bedömdes på grundval av exportpriset på produkttyperna utan motsvarighet, vilket enligt kommissionen är det pris som den första oberoende kunden betalar för varan.

117 Enligt kommissionen bekräftas antagandet att marknadsvärdet för en vara återspeglas av det pris som den första oberoende kunden betalar för varan av definitionen av marknadsvärdet enligt de internationella värderingsstandarder som fastställts av IVSC. Enligt definitionen är nämligen marknadsvärdet ”det belopp som en vara uppskattas uppgå till vid värderingstidpunkten då varan utväxlas mellan en samtyckande säljare och en samtyckande köpare i samband med en lagenlig transaktion och efter en lämplig marknadsföringsperiod då båda parterna har handlat medvetet, försiktigt och utan tvång”.

118 Av de skäl som angavs ovan i punkterna 70–75 är det emellertid uppenbart att det inte är tillräckligt att exportpriset på produkttyperna utan motsvarighet utgör det pris som den första oberoende kunden i unionen betalar för att det ska kunna betraktas som en skälig uppskattning av marknadsvärdet. Med

hänsyn till syftet med artikel 2.7 a och 2.10 i grundförordningen innebär detta begrepp nämligen inte endast att det aktuella priset betalas av en oberoende kund i samband med en lagenlig transaktion såsom definierats av IVSC. Det måste dessutom vara möjligt att säkerställa att detta pris är det normala resultatet av marknadskrafterna. Så kan emellertid inte vara fallet här, eftersom priset kan ha påverkats av dumpning.

119 Kommissionens argument att tillämpningen av den omtvistade metoden medförde att sökandens dumpningsmarginal minskade saknar dessutom relevans. Även om det antogs att så vore fallet, tillämpades metoden på 28 procent av sökandens exportvolym, det vill säga på en betydande del därav. Om uppskattningen av marknadsvärdet på de fysiska egenskapernas olikheter mellan den likadana produkttypen och produkttyperna utan motsvarighet hade grundats på en metod som var skälig och som överensstämde med de tillämpliga bestämmelserna, är det således inget som utesluter att dumpningsmarginalen hade minskat ännu mer.

120 Kommissionens argument att frågan om den omtvistade metoden är lagenlig endast ska bedömas mot bakgrund av kraven i artikel 2.10 a i grundförordningen, och inte mot bakgrund av kraven i artikel 2.7 a eller 2.11 i förordningen, med anledning av att metoden endast är hänförlig till det skede då den rättvisa jämförelsen utförs, kan inte godtas.

121 Justeringen av normalvärdet med tillämpning av den omtvistade metoden påverkar nämligen per definition den fastställda nivån på normalvärdet och därmed fastställandet av dumpningsmarginalen. Om tillämpningen av denna metod leder till att dessa båda parametrar fastställs på ett sätt som varken överensstämmer med syftet med artikel 2.7 a i grundförordningen eller med artikel 2.11 i samma förordning, kan eller till och med ska unionsdomstolen följaktligen konstatera att bestämmelserna har åsidosatts.

122 Vidare har sökanden i vart fall åberopat att artikel 2.10 och artikel 2.10 a i grundförordningen har åsidosatts. Såsom angetts ovan i punkt 77 har kommissionen emellertid inte visat att den genom tillämpning av den omtvistade metoden har återställt symmetrin mellan normalvärdet och exportpriset för produkttyperna utan motsvarighet.

123 Kommissionens argument att i samband med att kommissionen tillämpade huvudmetoden enligt artikel 2.7 a i grundförordningen var inte kommissionen skyldig att stödja sig på en ”skälig grund”, i den mening som avses i den subsidiära metod som föreskrivs i artikeln, saknar uppenbart relevans. Såsom domstolen nämligen har konstaterat innebär hänvisningen till ”någon annan skälig grund” i förevarande artikel, som avser den sekundära metoden, i än högre grad att i samband med att huvudmetoden tillämpas ska den grund på vilken kommissionen fastställer normalvärdet vara skälig (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 mars 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 25). Såsom har påpekats vid flera tillfällen kräver artikel 2.10 a att den uppskattning av marknadsvärdet på de fysiska egenskapernas olikheter som används i syfte att göra en rättvis jämförelse ska vara skälig.

124 Kommissionen kan inte heller med framgång göra gällande att den har tillämpat den omtvistade metoden på sökandens begäran att i dumpningsmarginalen beakta de exporttransaktioner som avser produkttyper utan motsvarighet.

125 Såsom det har erinrats om ovan i punkterna 57 och 108 uteslöt nämligen kommission helt och hållet dessa transaktioner vid beräkningen av dumpningsmarginalen i förordningen om preliminär tull. Såsom sökanden har erinrat om inom ramen för den andra delen av denna grund strider, enligt domstolen, ett sådant uteslutande mot syftet med de olika metoderna för att beräkna den dumpningsmarginal som enligt syftet med artikel 2.11 i grundförordningen, är att till fullo återspegla den dumpning som förekommer. Konsekvensen av ett sådant uteslutande är, enligt domstolen, således att det är omöjligt för kommissionen att mäta den påverkan dessa transaktioner kan ha på nämnda

beräkning, varför kommissionen inte kan säkerställa att den beräknade dumpningsmarginalen till fullo återspeglar den dumpning som förekommer (dom av den 5 april 2017, Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener/rådet, C-376/15 P och C-377/15 P, EU:C:2017:269, punkt 55).

126 I likhet med var sökanden angav vid förhandlingen begärde dessutom sökanden endast att kommissionen skulle beakta transaktionerna gällande produkttyperna utan motsvarighet för att fastställa normalvärdet. Sökanden begärde däremot inte att den omtvistade metoden skulle användas för att beräkna normalvärdet för dessa produkttyper. I likhet med vad som framgår av tribunalens prövning av första grundens tredje delgrund i den ursprungliga talan, hade sökanden tvärtom motsatt sig att metoden skulle antas och till och med föreslagit en alternativ metod innan genomförandeförordning nr 430/2013 antogs (dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 123).

127 Av det ovan anförda följer att talan ska bifallas såvitt avser den tredje grundens första del.

3. Den andra delgrunden: Kommissionen åsidosatte artikel 2.11 i grundförordningen genom att använda en metod som i praktiken ledde till att transaktioner avseende produkttyper utan motsvarighet uteslöts

128 Sökanden har hävdat att genom att anta en metod som leder till att det förutsätts att produkttyper utan motsvarighet är föremål för dumpning på samma nivå som de direkt jämförbara produkttyperna, återspeglar inte den dumpningsmarginal som slutligen erhölls till fullo den dumpning som förekommer, vilket strider mot artikel 2.11 i grundförordningen. Sökanden har påstått att metoden i praktiken leder till att transaktioner avseende dessa produkttyper utesluts och bygger på ett felaktigt antagande att transaktionerna inte har haft någon faktisk påverkan på den totala dumpningsmarginalen. Sökanden har i repliken hävdat att kommissionens ståndpunkt i denna fråga står i strid med domen av den 5 april 2017, Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener/rådet (C-376/15 P och C-377/15 P, EU:C:2017:269).

129 Kommissionen har dels invänt att ingen produkttyp har uteslutits, dels hävdat att även om det konstaterades att den tillämpade metoden i själva verket uteslöt produkttyperna utan motsvarighet, utgjorde metoden i vart fall inte ett åsidosättande av artikel 2.11 i grundförordningen, eftersom det framgår av rättspraxis och artikel 2.4.2 i antidumpningsavtalet att icke jämförbara exporttransaktioner kan uteslutas för att säkerställa en rättvis jämförelse.

130 Det ska inledningsvis anges att i den mån förevarande delgrund bygger på antagandet att den omtvistade metoden innebar att kommissionen i praktiken uteslöt transaktioner avseende produkttyper utan motsvarighet, ska den underkännas.

131 Även om den omtvistade metoden innebar att kommissionen beräknade en identiskt eller åtminstone mycket lik dumpningsmarginal för samtliga produkttyper, har dock beaktandet av produkttyperna påverkat den totala dumpningsmarginalen. För att erhålla den totala dumpningsmarginalen lägger kommissionen, såsom har angetts ovan i punkt 93, ihop de dumpningsbelopp som erhålls för varje produkttyp och kommer således fram till det totala dumpningsbeloppet för den berörda produkten i dess helhet, som kommissionen därefter hänför till det totala beloppet för de exporttransaktioner som sökanden har genomfört. Även om var och en av dem motsvarade en identisk eller mycket liknande dumpningsmarginal, har följaktligen nödvändigtvis de dumpningsbelopp som erhållits för produkttyperna utan motsvarighet, som har lagts ihop med dumpningsbeloppen för de andra produkttyperna, påverkat den totala dumpningsmarginalen. Det är inte uteslutet, såsom kommissionen har hävdat, att den omtvistade metoden till och med har bidragit till att sänka nivån på den totala dumpningsmarginalen.

132 I den mån förevarande delgrund syftar till att hävda att den omtvistade metoden strider mot syftet med artikel 2.11 i grundförordningen, eftersom resultatet av tillämpningen av metoden inte till fullo kan återspegla den dumpning som förekommer ska den, på grundval av det resonemang som har redovisats ovan i punkterna 83–86, godtas.

133 Av det ovan anförda följer att talan ska vinna bifall såvitt avser den tredje grundens två delgrunder. Den angripna förordningen ska därför ogiltigförklaras. Det är således i princip inte nödvändigt att pröva de övriga grunderna.

[*utelämnas*]

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (femte avdelningen)

följande:

1) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1146 av den 28 juni 2017 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina, tillverkade av Jinan Meide Castings Co., Ltd, ogiltigförklaras.

2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

Gratsias Labucka Ulloa Rubio

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 20 september 2019.

Underskrifter